

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege. A hivatalos közzétételre a Magyar Közlönyben, illetve az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/220/2025.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Kfv.VII.45.127/2024/2. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. Orosvári Zsolt (a továbbiakban: indítványozó) jogi képviselője (dr. Monostori Róbert ügyvéd) útján alkotmányjogi panaszt terjesztett elő az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján. Az indítványozó az Alkotmánybíróságtól a Veszprémi Törvényszék 101.K.700.514/2023/26. számú ítélete és a Kúria Kfv.VII.45.127/2024/2. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte.
- [2] 1.1. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügy előzménye a rendelkezésre álló iratok alapján a következőképpen foglalható össze.
- [3] Az alapügyben felperes indítványozó 2010. március 30. napjától 2010. október 30. napjáig rehabilitációs járadékban részesült, majd 2010. október 31. napján rokkantsági nyugdíj megállapítását kérte. Az indítványozó részére a rokkantsági nyugdíjat megállapították, III. rokkantsági csoportba sorolták. A megváltozott munkaképességű személyek ellátásairól és egyes törvények módosításáról szóló 2011. évi CXCI. törvény (a továbbiakban: Mmtv.) hatálybalépésével az indítványozó részére 2011. december 31. napjáig folyósított ellátást rehabilitációs ellátásként folyósították tovább. Majd az alperes kormányhivatal (a továbbiakban: alperes) felülvizsgálat alapján a rehabilitációs ellátást 2015. december 31. napjával megszüntette. Az alperes egyidejűleg 2016. január 1. napjától rokkantsági ellátást állapított meg az indítványozó részére. Az ellátás összegét az Mmtv. 12. § (1) bekezdés b) pontja, 33/A. § (1) bekezdés a) pontja és (2) bekezdés c) pontja alapján számították ki.

- [4] Az indítványozó esetén havi jövedelemként a felülvizsgálatot megelőző hónapra járó ellátás összegének 165 %-át kellett figyelembe venni, amelynek 60 %-a nem érte el a felülvizsgálatot megelőző hónapban folyósított ellátás összegét. Ezért a rokkantsági ellátása összegét a felülvizsgálatot megelőző hónapban folyósított összegben állapították meg.
- [5] Az alperes felülvizsgálati eljárást indított, mely során megállapította, hogy az indítványozó öregségi nyugdíjkorhatárának betöltéséig kevesebb mint tíz év van hátra. Az alperes 2023. március 8-án kelt határozatával (a továbbiakban: Határozat) az indítványozó részére a 2016. január 1. napjától megállapított rokkantsági ellátás továbbfolyósításáról rendelkezett. Döntését az Mmtv. 19. § (1a) bekezdésére, 15/A. § (2) bekezdés a) pontjára és (3) bekezdésére, illetve 17. § (1) bekezdésére alapította. Az ellátás továbbfolyósítása a korábbi ellátás folyósításával megegyező módon történt.
- [6] A Határozattal szemben előterjesztett keresetében az indítványozó annak megváltoztatását kérte, az ellátás havi összegének felemelése érdekében. Az indítványozó a Határozat jogszerűségét hiányolta. Sérelmesnek tartotta, hogy a C2-es kategóriájú össz-szervezeti egészségi állapotához illeszkedő 150 %-os, de legalább az alapösszeghez igazodó ellátást sem kapja meg. A megállapított ellátást megalázóan alacsonynak, az emberi méltóságát sértőnek tartotta. Az indítványozó hivatkozott továbbá a diszkrimináció tilalmának megsértésére. Az indítványozó az Alkotmánybíróság eljárásának kezdeményezését is indítványozta az Mmtv. 12. § (1) bekezdése, 33/B. § (1) bekezdése, valamint 327/2011. (XII. 29.) Kormányrendelet (a továbbiakban: Korm. rendelet) 8/A. §-a alaptörvény-ellenességének megállapítása érdekében.
- [7] A Hatóság a kereset elutasítását kérte. A Hatóság – egyebek mellett – hivatkozott a 2016. január 1. napjától megállapított rokkantsági ellátásra, illetve arra, hogy az indítványozó esetén az Mmtv. 33/A. §-a alapján a rokkantsági ellátás megállapítása a korábbi rehabilitációs ellátás összege szerint történt. Hivatkozott arra is, hogy az ellátás összegét nem a keresettel támadott alperesi határozat, hanem egy jóval korábbi határozat állapította meg.
- [8] A Veszprémi Törvényszék 101.K.700.514/2023/26. számú ítéletével az indítványozó keresetét elutasította. A bíróság a per tárgyaként az alperes rokkantsági ellátás továbbfolyósításáról rendelkező döntését határozta meg (Határozat), továbbá meghatározta azon jogszabályi rendelkezéseket, amelyekre az alperes a Határozatot alapította [Mmtv. 19. § (1a) bekezdése, 15/A. § (2) bekezdés a) pontja és (3) bekezdése, valamint 17. § (1) bekezdése]. A törvényszék megállapította, hogy a Határozat alapját képező rendelkezések megsértésére az indítványozó nem hivatkozott. A rokkantsági ellátás havi összegét sérelmezte, amely esetén olyan jogszabályi rendelkezéseket jelölt meg, amelyeket nem lehetett alkalmazni. A törvényszék utalt a Hatóság beadványára, és arra, hogy az indítványozó részére 2010-ben már rokkantsági nyugdíjat állapítottak meg, amely összege az Mmtv. 33. § (1)

bekezdése alapján meghatározta a 2012. január 1. napjától megállapított rehabilitációs ellátás összegét. A 2016. január 1. napjától megállapított rokkantsági ellátás összege számításának alapja pedig a rehabilitációs ellátás volt (Mmtv. 33/A. §). Az ítélet alapján a rokkantsági ellátás havi összegét a korábbi határozatban számították ki, a Határozatban ettől eltérés nem történt. Az indítványozó keresetében a korábbi döntést, és az abban megállapított ellátási összeget kifogásolta. A Veszprémi Törvényszék szerint a tárgyi perben nem voltak vitathatók a korábbi hatósági döntések, az Mmtv. szabályozása, és a 2012. január 1-vel hatályba lépett ellátási rendszer. A Veszprémi Törvényszék az Alkotmánybíróság eljárását nem kezdeményezte, mert annak feltételei nem álltak fenn. Az indítványozó által megjelölt jogszabályi rendelkezéseket a törvényszék nem tartotta alkalmazandónak, míg a Határozatban megjelölt jogszabályi rendelkezések alaptörvény-ellenességére az indítványozó nem hivatkozott.

- [9] Az indítványozó felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő. A befogadás okaként a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény 118. § (1) bekezdés a) pontjának ab) alpontját jelölte meg, amely szerint a Kúria akkor fogadja be a felülvizsgálati kérelmet, ha az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége miatt indokolt. A Kúria Kfv.VII.45.127/2024/2. számú végzésével a felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadta. A végzés alapján az indítványozó iratellenesen állította a Veszprémi Törvényszék ítéletének bekezdésére utalással, hogy az abban foglaltak szerint felvetett jogkérdés nagy számban érint magyar állampolgárokat. A Kúria megállapította, hogy az indítványozó által megjelölt adatokból nem lehet megalapozott következtetést levonni arra, hogy a perbeli ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata a jogalanyok széles körét érinti; a felülvizsgálati kérelemben előadottak az azok egyedi ügyön túlmutató súlyát, jelentőségét sem valószínűsítik.
- [10] 1.2. Az indítványozó alkotmányjogi panaszt terjesztett elő, amelyben állította a fent megjelölt bírósági döntések Alaptörvény XV. cikk (1), (2) és (5) bekezdésébe, XXVIII. cikk (1) bekezdésébe, valamint a XIX. cikk (1) és (2) bekezdésébe ütköző voltát. Az indítványozó az Alaptörvény Nemzeti hitvallását, R) cikk (1) és (3) bekezdését, T) cikk (3) bekezdését, I. cikk (1) bekezdését, II. cikkét, XVI. cikk (3) bekezdését, valamint 28. cikkét is megjelölte. Az alkotmányjogi panasz az alábbiak szerint foglalható össze.
- [11] Az indítványozó szerint a Veszprémi Törvényszék megsértette az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében rögzített tisztességes eljáráshoz való jogát, mert kifejezett indítványa ellenére, nem kezdeményezte az Alkotmánybíróság eljárását. Ugyanezen jogát a Kúria azzal is megsértette, hogy érdemi vizsgálatot nem folytatott le. A „Kúria megalapozatlanul jutott arra a következtetésre, hogy a közigazgatási peres eljárás során megjelölt körülmények és jogszabályok nem társadalmilag kiemelt jelentőségűek, azok érdemi vizsgálata szükségtelen”. Az indítványozó számára

„érthetetlen, a valóságtól elrugaszkodott és tényszerűen nem igaz a Kúria általi befogadás megtagadásának indoka”. Az indítványozó az Alkotmánybíróság – önkényes bírói jogértelmezést is érintő – gyakorlatát idézte.

- [12] Az indítványozó vizsgálándónak tartja, hogy esetében alaptörvény-ellenes jogszabályt alkalmaztak-e, és amennyiben nem, az ellátás összege mennyire egyeztethető össze az Alaptörvénnyel. Az indítványozó az alkotmányjogi panasza szempontjából vizsgálándó rendelkezéseként az Mmtv. 3. § (2) bekezdés b) pont bb) alpontját, 12. § (1) bekezdés b) pontját, 33/B. § (1) bekezdését, a Korm. rendelet 8/A. §-át, valamint a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény 62. § (1) bekezdését jelölte meg. Álláspontja szerint az alperes a rokkantsági ellátás továbbfolyósításáról rendelkező döntésével annak összecszerűségéről is döntött. Ezáltal az indítványozó az összecszerűsége és annak megállapítására vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket alkalmazandónak tartja, amelyek alaptörvény-ellenessége vizsgálható.
- [13] A rokkantsági ellátás mértéke, összecszerűsége és annak megállapítására vonatkozó szabályok az indítványozó szerint emberi méltóságának sérelmével járó hátrányos megkülönböztetést eredményeznek, amelyre az eljárás során hivatkozott. A Magyar Állam azzal, hogy a rokkantsági ellátás mértékét a mindenkor minimálbérrel leválasztotta, és a számítás alapjául az ún. alapösszeget vezette be, szétnyitotta az ollót a 2016. év előtti és az azt követő rokkantsági ellátás esetén, egyre inkább leszakítva az alapösszeget a dinamikusan emelkedő minimálbérrel. Ezáltal az indítványozó rokkantsági ellátása összege a minimálbérhez viszonyított kezdeti 65 %-os mértékről 35 %-os mértékre csökkent. Ez a „kiüresítő” magatartás az emberi méltóságot sértő eljárás. A jogalkotó a jogintézményt kiüresítő magatartást folytat, amely az emberi méltóságot, illetve a szociális biztonsághoz való jogot veszélyezteti, az Alaptörvény XV. cikk (5) bekezdésének és XIX. cikk (1) bekezdésének nem felel meg. Az indítványozó szerint a kiüresítés „önálló indokál is szolgálhat az alaptörvény-ellenesség megállapítására és ilyen értelemben világos kapcsolatot képez” a keresetében kifejtettekkel.
- [14] Az indítvány hivatkozott arra, hogy az Mmtv. indokolása az Alaptörvény 28. cikke alapján a bírósági jogértelmezés számára is kötelező iránymutatást ad. Álláspontja szerint a bírósági eljárásokban megállapítható jogalkotói cél volt, hogy a jövedelempótló támogatás mértéke megfelelően a maga és családja fenntartására.
- [15] Az indítványozó szerint az Mmtv. módosítása, hatályba lépésének módja az indítványozót hátrányosan diszkriminálta, így az az Alaptörvény XV. cikk (1) és (2) bekezdésébe ütközik. Homogén csoportnak a Magyarországon rokkantsági ellátásban részesülőket tekinti, akik között csak az egészségkárosodás mértékében, illetve a korábbi járulékfizetési szintben lehetne különbség. A hátrányos megkülönböztetés alapját abban látja, hogy az Mmtv. 1. § (2) bekezdés 3. pontja szerinti havi átlagjövedelem számítás miatt a rokkantsági ellátás lényesen magasabb azok – az egyébként ugyanolyan járulék-befizetési adatokkal és szolgálati idővel

rendelkező személyek – esetében, akik a rokkantsági ellátás összegének megállapítását jelenleg kérik. A közigazgatási eljárás során az indítványozó mellékelt egy, az alperes által korábban (2022.) meghozott anonimizált határozatot a hátrányos megkülönböztetés alátámasztására. Az esetek közötti különbségnek a rokkantsági ellátás megállapításának időpontját tekintette. Közel azonos havi átlagjövedelem mellett az új szabályok alapján magasabb a rokkantsági ellátás havi összege (169.380,- Ft), mint a régi szabályok alapján (85.955,- Ft). Hátrányos megkülönböztetést lát az indítványozó abban is, hogy jelenleg számos munkavégzésből származó jövedelemhez, családtámogatáshoz kapcsolódó támogatási formát nem tud igénybe venni bevételi forrásai, munkavégzése esetlegessége miatt.

- [16] 2. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (1) és (2) bekezdésében meghatározottak szerint elsőként az alkotmányjogi panasz befogadhatósága törvényi feltételeinek fennállását vizsgálta meg. Ennek során vizsgálnia kellett a befogadhatóság mind formai, mind tartalmi feltételeinek érvényesülését.
- [17] 2.1. Az Abtv. 30. § (1) bekezdése alapján az alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézhezvételétől számított hatvan napon belül lehet írásban benyújtani. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó alkotmányjogi panaszát határidőben terjesztette elő. Az indítványozó jogi képviselővel jár el, a jogi képviselő az alkotmánybírósági eljárásra vonatkozó meghatalmazását csatolta.
- [18] 2.2. Az indítványozó az eljárásban felperes volt, az alkotmánybírósági eljárásban az egyedi ügy érintettjének és jogosultaknak is tekinthető. Az indítványozó jogorvoslati lehetőségeit kimerítette.
- [19] Az ügy érdemében hozott döntésnek a Veszprémi Törvényszék ítélete tekinthető, amelyet az indítványozó külön alkotmányjogi panasszal nem támadott. A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadta, amely végzés az Alkotmánybíróság gyakorlata alapján az eljárást befejező {lásd például: 3049/2025. (I. 21.) AB végzés, Indokolás [20]}, illetve mérlegelési jogkörben hozott döntésnek minősül. Ebből adódóan az Ügyrend 32. § (5) bekezdése alapján a Kúria végzésén keresztül az ügy érdemében hozott döntés is vizsgálható.
- [20] 2.3. Az alkotmányjogi panasz az Abtv. 52. § (1b) bekezdése szerinti befogadási követelményeknek csak részben tesz eleget. Az indítvány megjelölte az Alkotmánybíróság hatáskörét megalapozó törvényi rendelkezést [Abtv. 52. § (1b) bekezdés a) pont]; megjelölte az Alkotmánybíróság által vizsgálendő bírói döntéseket, és az Alaptörvény megsértett rendelkezéseit [Abtv. 52. § (1b) bekezdés c) és d) pont]. Az indítvány kifejezett kérelmet tartalmaz a bírói döntések megsemmisítésére [Abtv. 52. § (1b) bekezdés f) pont]. Az alkotmányjogi panasznak tartalmaznia kell az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét [Abtv. 52. §

(1b) bekezdés b) pont], illetve indokolást arra nézve, hogy a bírói döntések miért ellentétesek az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel [Abtv. 52. § (1b) bekezdés e) pont].

[21] Az indítványozó elsősorban a jogalkotó tevékenységét, a jogszabályi rendelkezéseket tartja magára nézve sérelmesnek, őt az emberi méltóságát sértő módon hátrányosan megkülönböztetőnek, a szociális biztonsághoz való jogát veszélyeztetőnek. Ugyanakkor az indítványozó nem terjesztett elő alkotmányjogi panaszt az ügyben alkalmazott jogszabály alaptörvény-ellenességének megállapítása iránt [Abtv. 26. § (1) bekezdés], alkotmányjogi panaszában egyedül a Veszprémi Törvényszék és a Kúria döntésének megsemmisítését kérte, mert azokat – az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésén felül – az Alaptörvény XV. cikk (1), (2) és (5) bekezdésébe, illetve XIX. cikk (1) és (2) bekezdésébe ütköző módon alaptörvény-elleneseknek tartja. A bírósági döntések körében azonban az indítványozó nem adott elő egyértelmű, kellő indokolást arra, hogy a Kúria befogadást megtagadó, illetve a Veszprémi Törvényszék Határozat jogszerűségét felülvizsgáló döntése mivel okozta az előbbi alaptörvényi rendelkezések sérelmét. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint az indítvány érdemi elbírálásának akadálya, ha az indokolás hiányosságai miatt a kérelem nem felel meg a határozottság követelményének, illetve nem kapcsolja össze alkotmányjogilag értékelhető módon az Alaptörvény felhívott rendelkezését a sérelmezett döntéssel {3058/2016. (III. 22.) AB végzés, Indokolás [11], 34/2014. (XI. 14.) AB határozat, Indokolás [212]}. Az indítványozó bírói döntésekkel szemben előterjesztett panaszában a rokkantsági ellátás mértéke megállapításának alapjául szolgáló jogi szabályozást, a jogalkotó tevékenységét, illetve az esetében korábban meghozott, de az eljáró bíróságok által nem vizsgált, nem vizsgálható határozatban megállapított ellátási mértéket, összeget tartja alapjogait sértőnek. Az Alkotmánybíróság megjegyzi, hogy az indítványozó alkotmányjogi panaszának tárgya a korábbi határozatban megállapított ellátás továbbfolyósításáról rendelkező Határozatot, nem pedig a korábbi hatósági határozatot felülvizsgáló törvényszéki döntés, illetve az azzal szemben előterjesztett felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadó döntés. Az indítványozó által előadott indokolás alapján az Alkotmánybíróság a panasz ezen elemei körében érdemi alkotmányossági vizsgálatot nem folytathatott le.

[22] Az alkotmányjogi panasz a XXVIII. cikk (1) bekezdése esetén a határozott kérelem követelményének megfelel.

[23] 3. Az Abtv. 29. §-a értelmében az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételye vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés felvetése esetén fogadható be. E befogadhatósági feltételek vagylagos jellegűek, bármelyik fennállása megalapozza a panasz befogadhatóságát {3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [30]}. A feltételek meglétének a vizsgálata az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörébe tartozik.

- [24] 3.1. Az alkotmányjogi panasz az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdéseinek állított megsértésére előadott érvei – az Alkotmánybíróság gyakorlata alapján – alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést nem vetnek fel. Az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét sem veti fel, az alábbiak szerint.
- [25] 3.2. Az Alkotmánybíróságnak az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja, valamint az Abtv. 27. § (1) bekezdése alapján a bírósági eljárást befejező döntéseknek kizárólag alkotmányossági szempontú felülvizsgálatára van hatásköre. A bírósági döntések ellen benyújtott alkotmányjogi panasz nem tekinthető a további jogorvoslattal nem támadható bírósági döntések általános felülvizsgálati eszközének, mivel az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszon keresztül is az Alaptörvény és az abban biztosított jogok védelmére hivatott {3111/2012. (VII. 26.) AB végzés, Indokolás [3]}. Ebből következően az Alkotmánybíróság a bírósági döntés irányának, a bizonyítékok körének, bírói mérlegelésének és értékelésének felülbírálatára nem rendelkezik hatáskörrel {3231/2012. (IX. 28.) AB végzés, Indokolás [4]; 3300/2018. (X. 1.) AB végzés, Indokolás [13]; 3369/2018. (XI. 28.) AB végzés, Indokolás [11]; 3448/2021. (X. 25.) AB végzés, Indokolás [12]}.
- [26] Alkotmányjogi panaszában az indítványozó a Kúria érdemi vizsgálatának, az alkotmánybírósági eljárás kezdeményezésének hiányát tartotta sérelmesnek.
- [27] Az indítványozó utalt az Alkotmánybíróság önkényes bírói jogértelmezést érintő gyakorlatára, azonban az általa előadott érvelés alapján az Alkotmánybíróság nem észlelt olyan körülményt, amely felvetné annak kételyét, hogy a Kúria, vagy a Veszprémi Törvényszék a jogszabály szövegétől eloldotta volna magát. Az eljáró bíróságok kellő indokolás mellett adtak számot döntésük alapjáról. A Kúria indokolásában kifejtette, hogy a felvetett jogkérdés különleges súlyára, társadalmi jelentőségére figyelemmel (különösen) mely esetben fogadja be a felülvizsgálati kérelmet, illetve, hogy az abban előadottakat miért nem tartja elégségesnek (Kúria végzése, Indokolás [18]-[21]). Ahogy a Veszprémi Törvényszék részletes indokát adta annak, hogy az indítványozó által megjelölt jogszabályi rendelkezéseket miért nem alkalmazhatta (Veszprémi Törvényszék ítélete, Indokolás [24]-[36], [46]).
- [28] Az alkotmánybírósági eljárás kezdeményezésének hiányára előadott indítványozói érvelés körében az Alkotmánybíróság utal az Abtv. 25. § (1) bekezdésére kialakított következetes gyakorlatára. Eszerint bírói kezdeményezés alapján folytatott egyedi normakontroll eljárásban csak az egyedi ügyben alkalmazandó jogszabály vizsgálható {3058/2015. (III. 31.) AB végzés, Indokolás [22]}. Jelen ügyben a Veszprémi Törvényszék a Határozat alapjául szolgáló rendelkezések alaptörvény-ellenességére való hivatkozás hiányában nem kezdeményezte az Alkotmánybíróság eljárását, az indítványozó által megjelölt jogszabályi rendelkezéseket a törvényszéknek nem kellett alkalmaznia (Veszprémi Törvényszék ítélete, Indokolás [46]-[47]).

- [29] A fentiekre, illetve az indítványozó azon álláspontjára, mely szerint az összecszerűsége, és annak megállapítására vonatkozó jogszabályi rendelkezések alkalmazandók voltak, az Alkotmánybíróság megjegyzi, hogy az alkalmazandó jog megválasztása, meghatározása az ügyben eljáró bíróság hatáskörébe tartozik {például: 6/2014. (II. 26.) AB határozat, Indokolás [14]; 3193/2014. (VII. 15.) AB végzés, Indokolás [6]; 3257/2020. (VII. 3.) AB határozat, Indokolás [24]; 3409/2022. (X. 21.) AB végzés, Indokolás [16]}, ezért az Alkotmánybíróság általában tartózkodik attól, hogy a rendes bíróságnak az alkalmazandó jogra vonatkozó döntését felülbírálja. „A jogszabályokat a bíróságok értelmezik, az Alkotmánybíróság csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki. Ez a jogkör azonban nem teremthet alapot arra, hogy minden olyan esetben beavatkozzon a bíróságok tevékenységébe, amikor olyan (állítólagos) jogszabálysértő jogalkalmazásra került sor, mely egyéb jogorvoslati eszközzel már nem orvosolható. Sem a jogállamiság elvont elve, sem a tisztességes eljárás alapjoga [...] nem teremthet alapot arra, hogy az Alkotmánybíróság a bírósági szervezet feletti »szuperbíróság« szerepébe lépjen, és hagyományos jogorvoslati fórumként járjon el” {3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]}.
- [30] Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint „[ö]nmagában az a körülmény, hogy az indítványozó nem ért egyet a bíróságok döntésével és annak indokolásával, nem elégséges érv a támadott döntés alaptörvény-ellenességének alátámasztására” {3364/2017. (XII. 22.) AB végzés, Indokolás [21]}. „Az, hogy az indítványozó az egyébként megindokolt bírósági döntést tévesnek tartja, nem tekinthető az eljárás tisztességessége követelményrendszerén belül értékelhető alkotmányossági kérdésnek” {3416/2023. (X. 11.) AB végzés, Indokolás [22]}.
- [31] 3.3. A fentiek alapján az indítványozó valójában nem alkotmányossági problémát tárt fel, hanem a Kúria és a Veszprémi Törvényszék jogalkalmazói tevékenysége körébe tartozó kérdést vitatott.
- [32] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz nem felel meg az Abtv. 29. §-ban meghatározott követelményeknek, alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést, vagy a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét nem veti fel.
- [33] 4. A fentiek szerint az alkotmányjogi panasz részben nem felel meg az Abtv. 52. § (1b) bekezdés b) és e) pontjában foglalt feltételeknek és nem teljesíti az Abtv. 29. §-ban írt befogadási kritériumokat. Mindezen szempontokra figyelemmel az Alkotmánybíróság – az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdése és az Ügyrend 5. § (1) bekezdése szerint eljárva – az alkotmányjogi panaszt az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) és h) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2025. szeptember 2.

Dr. Patyi András s. k.,
tanácsvezető, előadó alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lomnici Zoltán s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szabó Marcel s. k.,
alkotmánybíró